

TÈCNICA ANATÒMICA

Les substàncies colorants de les injeccions cadavèriques

pel Dr. JOSEP BASSEDAS, de Barcelona

En els departaments anatòmics, cada dia's presenta'l problema de la conservació dels cadavres al objecte de poguer tindre en tot temps i ocasió material disponible en bones condicions; en la pràctica civil en qualques ocasions també exigencies o conveniencies socials ens posen en el cas de tindre que portar a cap un embalsamament. Cal en totes ocasions alhora que lograr una bona i completa conservació, procurar no alterar en lo més mínim els trets fisionòmics (forma, volum, color, plecs, etz.), del subjecte i que 'is teixits conservin la mateixa consistencia i color al tacte i tall.

Donant com a sabuts els diferents procediments usats per a la conservació indefinida de cadavres, les substàncies necessaries i la tècnica a seguir, solzament faré constar que per a lograr lo que més amunt se menta, l'adició, ademés del acetat de sosa (pron conegut), d'una petita quantitat de materia colorant m'ha donat excel·lents resultats en les moltes voltes que l'he usat. He ensajat diferents vermells: carmí, fuxina, roig Sudán, safranina, barrejes d'aquests amb blau de metilè, eosina, àcid picric, etz.; el que m'ha anat millor i dóna un color més semblant al natural es la safranina. No tots els cadavres necessiten la mateixa quantitat; és necessari abans de dossificar la

quantitat estudiar els caracters de la pell (color, transparencia, finura, gruix).

Per una noia jove, de pell fina, pàlida, transparent, de cabell ros, una quantitat mínima es suficient: 8 centgr. per a tota la massa d'injecció; un pagés de mitja edat, de pell colrada, dura, doble, cortida, ne requereix 20, 25 i 30 centgr.

Ja mentres s'está donant l'injecció veurèu apareixer un color rosat en els teguments, d'un tò més o menys pujat, segóns la vascularització de les regions, que dóna al cadavre apariencies d'un subjecte adormit.